USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **J. L.,** zastoupená JUDr. Dušanem Bláhou, advokátem se sídlem Vrázova 53/9, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvu dopravy**, se sídlem Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 13 A 3/2021, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá**.

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 5. 10. 2021, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 10. 2021, se žalobkyně (navrhovatelka) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to k rozhodnutí o žalobě vedené u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 13 A 3/2021. V návrhu uvedla, že žalobu podala již 18. 1. 2021. Městský soud o ní doposud nerozhodl, i přesto, že jej k tomu již dříve vyzvala. Navrhovatelka se domnívá, že její případ je třeba projednat přednostně, jelikož se jedná o odebrání řidičského průkazu, který potřebuje pro výkon povolání a k zajištění docházky nezletilého dítěte do školy.

[2] K návrhu se vyjádřila samosoudkyně městského soudu JUDr. Marcela Rousková. Uvedla, že městský soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly, jak stanovuje § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.). Jelikož předmětná věc nemá přednostní povahu podle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s, rozhodne o ní soud jakmile na ni přijde řada.

[3] Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelka podala dne 18. 1. 2021 žalobu proti rozhodnutí žalovaného ve věci uznání navrhovatelky vinnou z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona. Usnesením ze dne 20. 1. 2021

vyzval soud navrhovatelku k uhrazení soudního poplatku a téhož dne ji přípisem poučil o přidělení věci specializované samosoudkyni. Usnesením ze dne 18. 2. 2021 městský soud rozhodl o nepřiznání odkladného účinku žaloby. Dne 1. 3. 2021 zaslal soud navrhovatelce vyjádření žalovaného společně s výzvou k vyjádření souhlasu k rozhodnutí věci bez jednání. Žádostí ze dne 14. 7. 2021 se navrhovatelka domáhala nařízení jednání ve věci. Na tuto žádost jí městský soud odpověděl dne 22. 7. 2021 přípisem, ve kterém ji informoval, že věc bude vyřizována v souladu s § 56 s. ř. s.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[6] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[7] V projednávané věci se však městský soud věcí zabýval bezprostředně po podání žaloby a v přiměřené lhůtě činil všechny nezbytné úkony – především rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby a zaslal žalobu žalovanému spolu s výzvou podle § 74 odst. 1 s. ř. s. Nadto je zřejmé, že se nejedná o předností věc ve smyslu § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že městský soud se průtahů nedopustil, přičemž současně konstatuje, že dobu, po kterou se navrhovatelce nedostalo dosud rozhodnutí (9 měsíců), nelze z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považovat za nepřiměřenou, jak již soud opakovaně judikoval (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2021, č. j. Aprk 2/2021). Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není oprávněný, Nejvyšší správní soud jej proto zamítl (§174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích).

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. listopadu 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu